Matematika pro informatiku

Ústní zkouška

leden 2014

Obsah

Ι	Algebra, teorie čísel, teorie grafů	4
1	Grupoidy, pologrupy, monoid a grupy, základní vlastnosti a definice	4
2	Podgrupy, generátory a podgrupy generované množinami	4
3	Cyklické grupy, generátory	4
4	Homomorfizmus, izomorfizmus – vlastnosti a příklady izomorfních grupy	4
5	Problém diskrétního logaritmu v různých grupách, Diffie-Hellman Key Exchange	5
6	Tělesa, okruhy, obory integrity	6
7	Konečná tělesa obecně, konečná tělesa s prvočíselným řádem	6
8	Konečná tělesa neprvočíselného řádu, ireducibilní polynom, okruh polynomů	6
9	Základní vlastnosti kongruence, Eulerova a Fermatova věta, čínská věta o zbytcích, efektivní mosnění	6
10	Prvočísla a testování prvočíselnosti	6
11	Bipartitní grafy, párování v bipartitním grafu	6
12	Stabilní párování	6
13	Bioinformatika: problémy spojené se sekvencováním DNA	6

OBSAH OBSAH

ΙΙ	Numerika, optimalizace, fuzzy matematika	6
14	Limity a derivace funkcí více proměnných, gradient, Jacobiho matice, Hessián	6
	14.1 Limita funkce více proměnných	6
	14.2 Gradient	7
	14.3 Jacobiho matice	7
	14.4 Hessián	7
15	Lokální a globální extrémy funkcí více proměnných	7
16	Konstrukce Riemannova integrálu funkce jedné a více proměnných	7
17	Strojová čísla a reprezentace s pohyblivou řádovou čárkou	8
18	Chyby vznikající při výpočtech s pohyblivou řádovou čárkou	8
19	Numerické metody řešení soustav lineárních rovnic	8
2 0	Vlastní čísla a mocninná metoda	8
21	Typy optimalizačních úloh a optimalizačních metod	8
22	Optimalizační metody pro spojité funkce	8
23	Optimalizace s omezeními	8
24	Vzdálenost a další míry podobnosti	8
	24.1 Minkovského	8
	24.2 Eukleidovská	9
	24.3 Manhattanská	9
	24.4 Další míry podobnosti	9
25	Fuzzy množiny	9
	25.1 Operace s fuzzy množinami	9
2 6	Přístupy k neurčitosti založené na pravděpodobnostních rozděleních: kopule, entropie	e 10
27	Kombinování neurčitosti pomocí fuzzy pravidlových systémů a fuzzy integrálů	10

Rejstřík

universum, 9

Část I

Algebra, teorie čísel, teorie grafů

1 Grupoidy, pologrupy, monoid a grupy, základní vlastnosti a definice

- Všechny mají společnou strukturu neprázdnou množinu objektu a binární operaci
- Značíme $G = (M, \circ)$, kde M je množina a onějaká binární operace
- Důvod, proč se tímto zabýváme: pokud dokážeme nějaké tvrzení pro obecnou strukturu, bude toto tvrzení platit i pro všechny konkrétní struktury, které od ní "dědí"
 - Jedná se tedy o triviální důkaz asociativity

Hierarchie struktur:

- Grupoid uzavřenost nad operací
- Pologrupa asociativita $((x \circ y) \circ z = x \circ (y \circ z))$
- Monoid neutrální prvek

$$- (\exists e \in M)(\forall a \in M)(a \circ e = a \circ e = a)$$

• Grupa – inverzní prvek

$$- (\forall a \in M)(\exists a^{-1} \in M)(a \circ a^{-1} = e)$$

• Abelovská grupa – komutativita $(x \circ y = y \circ x)$

Tyto struktury od sebe skutečně "dědí", tj. každá pologrupa je grupoid, každý monoid je pologrupa atp.

Pokud máme zadanou dvojici "množina a operace" zjistíme, o co se jedná, jen postupným testováním.

<u>Klíčová slova:</u> Binární operace, neutrální prvek, inverzní prvek, Abelovská grupa, Cayleho tabulka, jednoznačné dělení, podgrupa.

2 Podgrupy, generátory a podgrupy generované množinami

3 Cyklické grupy, generátory

4 Homomorfizmus, izomorfizmus – vlastnosti a příklady izomorfních grupy

 Homomorfismus – zobrazení z jedné struktury do jiné stejného typu, které zachovává veškerou důležitou strukturu. • Izomorfismus – bijektivní (prostý a na) homomorfismus.

Kleinova grupa – nejmenší necyklická grupa. Jedná se o direktní součin dvou kopií cyklické grupy řádu 2.

$$V = (\mathbb{Z}_2 \times \mathbb{Z}_2, \ \circ)$$

Klíčová slova: Izomorfní grupa, bijekce, Kleinova grupa, symetrická grupa, grupa permutací

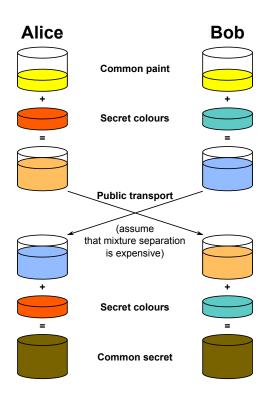
5 Problém diskrétního logaritmu v různých grupách, Diffie-Hellman Key Exchange

- **Diskrétní** celá čísla a konečné objekty. Diskrétní objekty jsou prezentovány pomocí konečných grafů a množin. "Diskrétní" je opak "spojitého".
- Logaritmus matematická funkce, která je inverzní k exponenciální funkci.

Neexistuje žádný rychlý algoritmus řešící problém diskrétního logaritmu, používá se proto v asymetrické kryptografii.

Def: Máme grupu \mathbb{Z}_p^{\times} řádu p-1, α je nějaký její generátor a β je její prvek. Řešit problém diskrétního logaritmu znamená najít celé číslo $1 \leq x \leq p-1$ takové, že

$$\alpha^x \equiv \beta \pmod{p}$$

Obrázek 1: Diffie-Hellman Key Exchange Schema

 Díky této vlastnosti máme jednosměrnou (one-way) funkci pro asymetrickou kryptografii. Protože najít

$$\beta \equiv \alpha^x \pmod{p}$$

je jednoduché, pokud známe $x,\ \alpha$ a p. Najít však x pokud známe β a α je velmi obtížné. (Jinak řečeno: násobení a mocnění prvočísel je velmi rychlé a snadné).

- Inverzní operace k mocnění je diskrétní logaritmus.
- Na tomto principu je založena **RSA** (Rivest, Shamir, Adleman).
- 6 Tělesa, okruhy, obory integrity
- 7 Konečná tělesa obecně, konečná tělesa s prvočíselným řádem
- 8 Konečná tělesa neprvočíselného řádu, ireducibilní polynom, okruh polynomů
- 9 Základní vlastnosti kongruence, Eulerova a Fermatova věta, čínská věta o zbytcích, efektivní mosnění
- 10 Prvočísla a testování prvočíselnosti
- 11 Bipartitní grafy, párování v bipartitním grafu
- 12 Stabilní párování
- 13 Bioinformatika: problémy spojené se sekvencováním DNA

Část II

Numerika, optimalizace, fuzzy matematika

- 14 Limity a derivace funkcí více proměnných, gradient, Jacobiho matice, Hessián
- 14.1 Limita funkce více proměnných
 - Limitou jedné proměnné můžeme odhalovat spojitost či nespojitost funkcí v určitém bodě
 - U funkcí jedné proměnné jsme se k vyšetřovanému bodu přibližovali v jednom směru. U funkcí více proměnných je možné přiblížit se k bodu nekonečně mnoha způsoby (po přímkách, spirálách, výsečích...).

ullet Funkce má limitu v hromadném bodě a limitu b, jestliže pro každé okolí bodu b existuje prstencové okolí bodu a.

14.2 Gradient

Vektorové pole určující směr a velikost největšího růstu skalárního pole.

14.3 Jacobiho matice

Matice parciálních derivací, jejíž determinant se nazývá jakobián.

$$J_f = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial x_1} & \cdots & \frac{\partial f_1}{\partial x_n} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial f_m}{\partial x_1} & \cdots & \frac{\partial f_m}{\partial x_n} \end{pmatrix}$$

14.4 Hessián

Nebo-li Hessova matice je matice parciálních derivací druhých řádů.

$$\nabla^2 f(x_1, \dots, x_n) = \begin{pmatrix} \frac{\partial^2 f}{\partial x_1^2} & \frac{\partial^2 f}{\partial x_1 \partial x_2} & \dots & \frac{\partial^2 f}{\partial x_1 \partial x_n} \\ \frac{\partial^2 f}{\partial x_2 \partial x_1} & \frac{\partial^2 f}{\partial x_2^2} & \dots & \frac{\partial^2 f}{\partial x_2 \partial x_n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ \frac{\partial^2 f}{\partial x_n \partial x_1} & \frac{\partial^2 f}{\partial x_n \partial x_2} & \dots & \frac{\partial^2 f}{\partial x_n^2} \end{pmatrix}$$

15 Lokální a globální extrémy funkcí více proměnných

Každé x splňující $\nabla f(x) = 0$ nazýváme **kritický bod** f. Dle definitnosti Hessovy matici zjistíme (Sylvestrovým kritériem nebo kvadratickou formou matice), jaké typu tento kritický bod je.

16 Konstrukce Riemannova integrálu funkce jedné a více proměnných

- Riemannův integrál vychází z faktu, že snadno vypočteme obsah obdélníka. Budeme tedy aproximovat oblast pod grafem funkce pomocí vhodných obdélníků.¹
- Mějme $a, b \in \mathbb{R}, a < b$, pak množina $\sigma = \{x_0, x_1, \dots, x_n\}$ $(a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b)$ se nazývá rozdělení intervalu, který je ekvidistantní (zachovává konstantní vzdálenost mezi prvky).
- \int_a^b je horní integrální součet, $\int_{\underline{b}}^a$ je dolní integrální součet. Navíc platí, že $\int_{\underline{b}}^a \le \int_a^{\underline{b}}$.
- Pokud je funkce na intervalu integrovatelná, je možné integraci vyjádřit pomocí primitivní funkce (Newtonova formule)

$$\int_{a}^{b} f(x) dx = [F(x)]_{a}^{b} = F(b) - F(a).$$

 $^{^{1} \}rm http://math.feld.cvut.cz/mt/txtd/1/txc3da1a.htm$

- Počítání s určitými integrály:
 - per partes,
 - substituce.
- Místo intervalu můžeme mít např. pravoúhelník

$$D = [a, b] \times [c, d]$$

- Vlastnosti dvojného integrálu:
 - Linearita pokud jsou f, g integrovatelné na D, pak jsou na D integrovatelné f + g.
 - Nerovnosti pokud jsou $f,\ g$ integrovatelné na D a $f\leq g,$ pak $\iint_D f\left(x\right)\leq \iint_D g\left(x\right).$
 - Věta: $\iint_{D}f\left(x,\ y\right)$ je možné rozepsat jako $\int_{a}^{b}\left(\int_{c}^{d}f\left(x,\ y\right)\right)$
- Můžeme integrovat i nad obecnější oblastí:
 - typ 1 shora a zdola,
 - typ 2 zleva a zprava.
 - Lagrangeova funkce
- 17 Strojová čísla a reprezentace s pohyblivou řádovou čárkou
- 18 Chyby vznikající při výpočtech s pohyblivou řádovou čárkou
- 19 Numerické metody řešení soustav lineárních rovnic
- 20 Vlastní čísla a mocninná metoda
- 21 Typy optimalizačních úloh a optimalizačních metod
- 22 Optimalizační metody pro spojité funkce
- 23 Optimalizace s omezeními
- 24 Vzdálenost a další míry podobnosti

Vzdálenosti číselných vektorů:

24.1 Minkovského

$$||x|| = \left\| \begin{vmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_n \end{vmatrix} = \sqrt[p]{\sum_{i=1}^n |x_i|^p}, \ p \in [1, \ \infty]$$

24.2 Eukleidovská

$$||x|| = \sqrt{\langle x, x \rangle} = \sqrt{x^T x} = \sqrt{\sum_{i=1}^n x_i^2}$$

24.3 Manhattanská

$$||x|| = \sum_{i=1}^{n} |x_i|, \ p = \infty : \ ||x|| = \max_{i=1,\dots,n} |x_i|$$

24.4 Další míry podobnosti

Podobnost náhodných veličin dle korelačních koeficientů:

- Pearsonův (=lineární)
- Spearmanův
- Kendallův

Podobnost binárních vektorů

• Hammingova vzdálenost

25 Fuzzy množiny

Fuzzy matematika – matematika neurčitost nějakého prvku u z universa U k množině A.

- U klasických množin buď nějaký prvek do množiny patří nebo do ní nepatří. Toto je možné definovat jednoznačným výčtem prvků nebo definicí vlastností.
- $\bullet\,$ V teorii fuzzy množin existuje funkce příslušnosti, která přiřazuje nějakému prvku ujeho stupeň příslušnosti kA.
- Využití v informatice: shlukování dat, hledání podobných obrázků.

25.1 Operace s fuzzy množinami

- Průnik
- Sjednocení
- Doplněk

Klíčová slova: T-normy, T-konormy.

- 26 Přístupy k neurčitosti založené na pravděpodobnostních rozděleních: kopule, entropie
- 27 Kombinování neurčitosti pomocí fuzzy pravidlových systémů a fuzzy integrálů